

Tässä lehdessä mm.

• **Matkailu avartaa sivu 4**

• **Per-Erik Lundh; Jämäkkä Ay-johtaja ja merkittävä suunnan näyttäjä sivu 2**

• **Presidentti Halonen; Kestävä kehitys myös Suomen etu sivu 3**

• **Veteraanit Tallinnassa sivu 4**

Oikeistopopulismille vastavoimaa

Populismin ja julkisuuspolitiikan saralla on viime viikkoina kunnostautunut Elinkeinoelämän Keskusliiton (EK) uusi johto. Palkkoja pitää alentaa, työaika pidentää ilman korvausta, työehdoista sopiminen siirrettävä työpaikoille ja eläkeikää nostettava on mm. heidän viestinsä. Ei ole kauan siitä, kun nykyinen EK:n toimitusjohtaja Jyri Häkämies oli ministerinä puolustamassa voimassa olevaa raamiratkaisua ja kolmikantaista sopimista. Epäuskottavuutta lisää myös hänen ilmoituksensa oman palkkansa alentamisesta, sillä hän saa varmasti parempaa nykyisestä työstään, kun ministerinä. EK:n johdon todellinen viesti on, että nyt on käynnistymässä todellinen yritys heikentää palkansaajien ja tulevien eläkeläisten asemaa.

Yhteiskunnallisessa keskustelussa aloite on valitettavasti ollut oikeistolla, työnantajilla ja eräillä virkamiehillä sekä ekonomisteilla. Kaikkien näiden tarkaselukulmana on ollut teoreettinen makrotalo-

uden taso, jossa ei juurikaan mietitä mitä yksilöille tapahtuu, vaan näkökulma on kansantaloudessa ja yrityksissä. Julkisuuden kautta on syntynyt kuva, että lähes kaikki asiat ovat kriisissä samaan aikaan. Näin ei todellisuudessa ole, vaan Suomi pärjää edelleen Erooppalaisessa vertailussa vähintään kohtuullisesti, niin julkisen talouden, kuin myös yritysten kilpailukyyn suhteen. Keskustelun väärille raiteille vauhditti Tasavallan Presidentin uudenvuoden puhe oman palkkionsa alentamisesta, vaikka hän myöhemmin korosti, että hän ei tarkoitanut yleistä palkka-alea.

Heikkenevät suhdannenäkymät aiheuttavat tietysti yleistä huolta Suomen taloudesta, kilpailukyvyistä ja työllisyydestä. Puheet yleisestä palkka-alesta tai jäädyttämisestä nykytasolle ja työttömyysturvan heikentämisestä tulevat jokatapauksessa onnettomaan aikaan. Talouskasvu on nimittäin lähikuukausina yksityisen kulutuksen varassa ja vienti ei vedä, vaikka joitakin myönteisiä pilkahduksia on

maailman markkinoilla näkynyt. Nyt ei tulisi kuitenkaan lietsoa epävarmuutta, joka panee kuluttajat vetämään kukkaron nyörejä entistä tiukemmalle ja yrittäjät lopettamaan lopullisesti investoinnin.

Kilpailukykyä voidaan tässäkin tilanteessa lisätä puuttumatta palkkoihin, työaikoihin ja työttömyysturvaan. On panostettava tuottavuuden kasvun lisäämiseen, jotka voidaan tehdä ainoastaan yrityskohtaisilla ratkaisulla. Se vaatii yritysten sisällä keskinäistä luottamusta. Suurin ongelma kilpailukyvyn kannalta on kuitenkin uusien vienti- ja kasvu-yritysten vähäisyys. Juuri nyt, jossa rakennemuutos on rajua perinteisessä teollisuudessa, yritysten kannustaminen kasvuun on oltava tehokkaampaa. Samalla yritysten yhteiskunnan tukemisen ehtona on, ettei yritykset saa vastikkeetonta tukea tilanteessa, jossa julkisiin palveluihin kohdistuu kova paine.

jatkuu sivulla 4...

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Taistelua tuulimylyjä vastaan?

Viiimevuoden loppu ja tämän vuoden alku on ollut jälleen yhtä matalalentoa. EK:n ulostulot lokamarraskuussa sairausajan karenssipäivien ja palkan alennusten kanssa, sekä sovitun kolmen päivän koulutusoikeuden toteuttamatta jättämisestä olivat vaan alkusoittoa. Suomen kilpailukyky ja vientiteollisuuden tilaukset on kuulemma menetetty liian suurien palkankorotusten takia!! Siis mitä? Metallin on tehnyt lukuisia lähes nollasopimuksia, vain sen takia, että Suomen teollisuus pärjäisi ja miten onkaan käynyt? Irtisanomiset ja tehtaiden sulkemiset lisääntyvät kiihdyväällä tahdilla!

Hallituksella ei ole mitään logiikkaa tekemisissään. Pääministeri Katainen vaatii hallituksen säästyksellä työurien pidentämistä. Samaan aikaan STX:n Turun telakka ei saanut valtiolta 50 miljoonan takuuta risteilytilausta varten. Tilausta, joka olisi tuonut Turun seudulle töitä 20 000 miestyövuoden verran. Yhden tällaisen risteilytilan toimitus näkyy piikkiä ylöspäin jopa valtion budjetissa, puhumattakaan siitä miten paljon se vaikuttaa ihmisten talouteen henkilökohtaisella tasolla ja miten se vaikuttaisi positiivisesti ympäristökuntien talouteen. Jos hallitus oikeasti välittäisi meidän kilpailukyvyttämme ja työllisyyden parantamisesta, se elvyttäisi vientiteollisuutta ja parantaisi tie- ja rataverkostoja, sekä panostaisi sosiaaliseen asuntotuotantoon. Vaikka se maksaa paljon rahaa valtiolle, rahaa virtaisi myös valtion kassaan takaisin verotuloina ja kansalaisten parantuneena ostovoimana.

Työtä meille pitäisi saada, mutta hallituksen ja työnantajien toimet vaan vähentävät sitä, kenen työuria täällä ollaan pidentämässä? Meille selitetään, ettei työvoima riitä, pitää saada ulkomaista työvoimaa lisää, vaikka meillä on yli 200 000 työtöntä omasta takaa. Vai onkohan se niin, että tarkoituksena onkin saada halpaa työvoimareserviä, jonka ei tarvitsisi edes noudattaa mitään työehtosopimuksia.

Hallituksen menojen leikkauspolitiikka ei säästä rahaa pitkässä juoksussa, päinvastoin, muutaman vuoden kuluttua meillä on edessä katastrofi satojentuhansien syrjäytyneiden nuorten ja köyhyyssrajan alapuolella elävien perheiden pudottua kaikkien turvaverkkojen ulkopuolelle.

Onko todella niin, että siitä mitä hallitusohjelmassa on sovittu, pidetään kiinni, vaikka Suomi menisi konkurssiin?

Toivoisin vasemmistopuolueilta vähän selkärankaa, ei tällä politiikalla ainakaan kannatusta nosteta, ei todellakaan.

Taina Karrikka
puheenjohtaja

OSASTON TOIMIHENKILÖT VUONNA 2013

Ammattiosaston Toimihenkilöt

varsinainen jäsen	varajäsen
Taina Karrikka pj.	Iiro Parkkinen
Raija Reiman	Teemu Kärkkäinen
Aila Kotro	Sami Vesänen
Valeri Sokolov	Veli Merimaa
Markku Nieminen	Aulis Haaranen
Päivi Ouahmane	Jussi Suutarinen

Veteraanijaoston vetäjä: Raija Reiman

Opinto- ja vapaa-ajanjaosto: Raija Reiman, Valeri Sokolov, Päivi Ouahmane, Aila Kotro, Jussi Suutarinen, Markku Nieminen ja Taina Karrikka

MetKa:n kalastuskerho: Veli Merimaa ja Valeri Sokolov

Per- Erik Lundh

Jämäkkä Ay-johtaja ja merkittävä suunnan näyttäjä

Vanha sanonta kuuluu, On tunnettava menneisyys, jotta voi tehdä tulevaisuutta.

Poliittinen historiankirjoitus, myös henkilöhistoriat, ovat mielenkiintoista luettavaa. Erytisen antoisaa on kun kyseessä on henkilö, jonka toiminta on liittynyt myös omaan elämään. Tällainen on arvostetun toimittajan Risto Uimosen kirja Rautakoura Per-Erik Lund.

Hyvä elämäkertakirja pitää sisällään henkilön lisäksi ajankuvan. Tässä kirjoittaja on onnistunut kiittävästi. Kuvaus työläisperheen pojan elämänuran alusta Porvoossa henkii hienosti sodan jälkeistä Suomea. Metallimiehen työt alkavat jo 15 vuotiaana viilarin opissa. Pärre on heti kiinnostunut myös ay-liikkeestä ja liittyy välittömästi liittoon. Pian hänet valitaan ensimmäiseen luottamustehtäväänsä, käsikantona suoritettavaan jäsenmaksun perintään. Siitä alkaa pitkä ja ansiokas tie yhdeksi vuosituhannen lopun merkittävimmistä ay-johtajista.

Terästä ja Metallia

60-luku oli työväenliikkeessä, niin SDP:ssä kuin ammattiyhdistysliikkeessä, hajaannuksen aikaa. Porvoon osasto järjestäytyi SAJ:n Teräslittoon, joka oli Metallin kilpaileva liitto. 1962 Lund valitaan Teräslitton valtuustoon ja 1966 liiton hallitukseen. Seuraavana vuonna harrastuksesta tulee ammatti, kun hänet valitaan liiton toimitsijaksi Porvooseen. Kolmen vuoden kuluttua muutokuorma kulkee Kontulaan, kun pesti liitossa muuttuu järjestöosaston asiamieheksi.

Ay-liikkeen eheytyksen myötä myös Teräslitto teki päätökset yhtymisestä Metalliin ja Lund siirtyi Metallin toimitsijaksi vuoden 1970 lopuilla. Aika oli mielenkiintoista, kun helmikuulla alkoi Metallin seitsemän viikon lakko. Lakko sai jopa poikkeuksellisia piirteitä, kun Neuvostoliiton suurlähettiläs Beljakov arvioi, että Suomessa oli lakon myötä kypsymässä vallankumouksellinen tilanne.

70-luku oli kovaa kamppailua eheytyneen Metallin vallasta. Erytisesti 1975 vaalit ovat draamaattiset. Demarikannatus säilyi vain niukasti yli puolen (50,3 %).

Yleisesti tiedettiin, että demarit saavat taloustukea lännestä ja kommunistit tuplana idästä. Nyt

kuitenkin kruunut ja D-markat jäivät Tukholman tulliin. Kommunistit yrittivät tehdä vaalituista skandaalin, jolla valta siirtyisi heille. Repivä kampanja ei kuitenkaan vienyt tavoitteeseen.

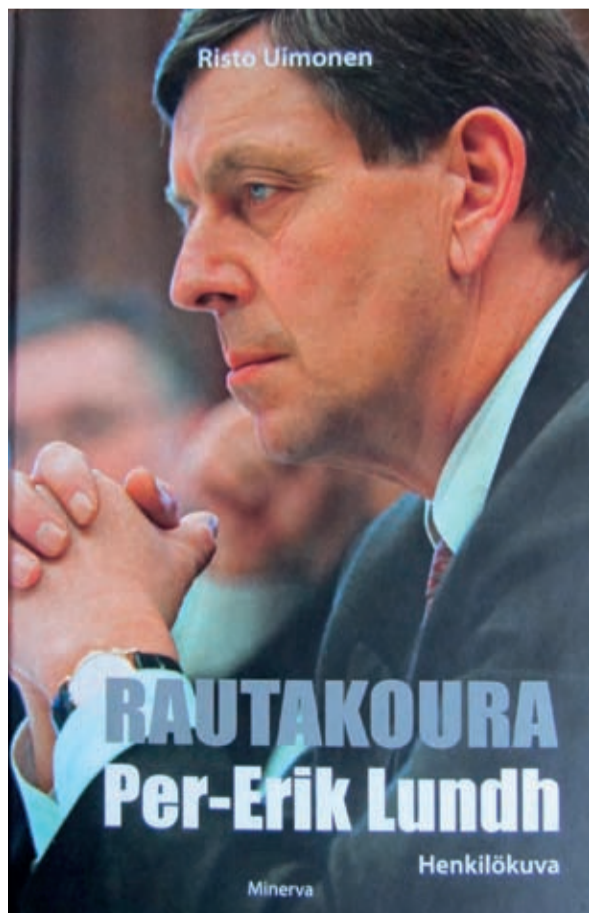
Korkoa kasvamassa

Tässä välissä Lund oli edennyt urallaan palkkasihteeriksi ja vakuuttanut taidoillaan. Häntä pidettiin vastuuntuntoisena, kilpailukykyä ja työllisyyttä korostavana miehenä, mikä sopi mainiosti TuPo aikaan. Kun puheenjohtaja Sulo Penttilä alkoi hahmotella itselleen seuraajaa oli Pärre mahdollinen vaihtoehto. Hänet piti saada vielä korkoa kasvamaan ja karaistumaan. Lund valittiin SAK:n sihteeriksi 1977 ja hoiti pestiä kuusi vuotta.

Pärreen alettiin kiinnittää enenevässä määrin huomiota. Puheissa vilauteli talouspolitiikka, yrittäjädemokratia, palkansaajarahastot, solidaarinen palkkapolitiikka jne. Yleisesti ihmeteltiin hänen laaja-alaisuuttaan, olihan hän kuitenkin kansakoulupohjalta noussut pitkän linjan ay-toimija.

Elettiin Korpilammen aikaa ja ay-liikkeen rooli

jatkuu sivulla 3...

Presidentti Halonen

Kestävä kehitys myös Suomen etu

Nyky päivän haasteet ovat moninaiset. Taloudet häilyvät kuilun partaalla, ekosysteemit ovat uhattuina, eriarvoisuus maiden sisällä ja välillä kasvaa. Keinottelu ja oman edun tavoittelu on ohittanut yhteisen edun, yhteisen vastuun ja terveen järjen.

Edellä kirjoitettu on lainaus YK:n pääsihteerin asettaman 20 arvostetun vaikuttajan ryhmäraportista, ryhmän, jonka toisena puheenjohtajina toimi Suomen presidentti Tarja Halonen.

Presidentti Halonen on arvostettu asiantuntija puhuttaessa kestävästä kehityksestä ja hän valoi ryhmänsä puolesta uskoa siihen, että voimme vielä koota yhteen tarvittavan tiedon ja tahdon päättääksemme itse planeettamme tulevaisuudesta. Mutta tahtoa ja tarmoa vaaditaan.

Fossiiliset polttoaineet kuriin

Fossiilisten polttoaineiden ongelmaksi ilmakemialle on kaikkien tiedossa, siksi uusiutuvat energialähteet ovat tervetulleita. Siitä huolimatta fossiilisten polttoaineiden käyttöä tuetaan lukuisissa maissa. Raportissa vaaditaan kilpailua vääristävien tukien poistoa. Suuria tukijoita ovat muun muassa öljyvalliot. Kartellit siis tukevat omiaan.

Korkean tason työryhmä edellyttää yleensäkin enemmän läpinäkyvyyttä tavaroiden ja palvelujen hinnanmäärittelyssä, jonka osana olisivat myös sosiaaliset ja ympäristötekijät. Päättökentekoa voi ohjata investointikannustimilla ja toisaalta haittaverolla, joilla kompensoidaan esimerkiksi

Presidentti Tarja Halonen on arvostettu asiantuntija kun puhutaan kestävästä kehityksestä. Hänen vetämänsä työryhmä teki YK:n pääsihteerin Ban Ki-Moonin toimeksiannosta aiheesta korkeantason raportin. Copyright Tasavallan presidentin kanslia.

saastuttamista.

Talouden kehityksen perinteinen mittari bruttokansantuote on ollut laajalti kritiikin kohteena. Sen ei katsota kertovan ihmisen tai kansakunnan hyvinvoinnista. Tarvitaan uusia monipuolisempia mittareita sen rinnalle, vaatii myös Halonen.

Tiede kestävä kehityksen keskiöön

Tiede on se voima jonka tehtävänä on etsiä ratkaisuja ilmastomuutokseen, vesi- ja ruokapulaan ja maapallon kantokykyyn Halonen määrittää.

Ryhmä on miettinyt myös kykyä kestää vaikeita aikoja, kuten äärimmäisiä sääilmiöitä, luonnonkatastrofeja sekä ruoka- ja vesiongelmiä. Miten parantaa riskinhallintaa ja saada turvaverkot kuntoon haavoittuvammassa asemassa olevien hyväksi? Vaikeimpia alueita ovat Afrikassa Saharan eteläpuoli, Kaakkois-Aasian rannikko ja Tyynenmeren saaret.

Presidentti oli syksyllä Qatarissa ja

kertoi hyvänä esimerkkinä alueen 14 valtion sopimuksesta rajat ylittävistä ruoka-avusta kriisitilanteissa. Järjestelmä toimii linjalla oma ruokaturva, alueellinen järjestelmä, keskinäinen auttaminen. On mielenkiintoista nähdä, miten tässä onnistutaan.

Raportin monimuotoisuutta osoittaa ajatus tasa-arvosta mahdollisuutena. Presidentti puhuu maailman voimavaroista, joita ei vielä ole osattu hyödyntää ja luettelee naiset, nuoret ja köyhät. Köyhien osalta hän toteaa, maailmaa kierteänee kokemuksella, "köyhän on oltava tosi fiksu selviytyäkseen".

Rion pohjoismainen voileipäpöytä

YK:n kestävä kehityksen kokous Rio+20 tarjonta oli Tarja Halosen mukaan kuin pohjoismainen voileipäpöytä. Jatkossa nähdään, mitä päättäjät loppujen lopuksi ottavat vakavasti.

Riossa poliitikot ja tiedemaailman asiantuntijat kuitenkin kohtasivat.

Tämä osoittaa ratkaisuhakuisuutta suuriin maailman laajuisiin ongelmiin. Tiede halutaan saattaa yhteisen hyvän palvelukseen.

Lukuisten työryhmien tasolla kohtasivat viralliset neuvottelijat ja laaja joukko kansalaisjärjestöjä, ay-liikkeestä, kuluttaja- ja ympäristöjärjestöihin. Kokouksessa syntyy monenlaista neuvotteluputkea. Presidentti naurahtaa todetessaan, että suomalaisen TES järjestelmän tuntemuksesta on hyötyä. Jos ei yhdessä putkessa pääse eteenpäin siirrytään toiseen, samoin kuin, jos ei synny keskitettyä sopimusta aletaan liittoneuvottelut.

Kokouksen ongelmaksi presidentti määrittäi asetelman, kuin kaksi eri maailmaa. Isot valtiot eivät halua sitovia sopimuksia ja kansalaisjärjestöillä on taas kovin suuria odotuksia.

Siirtyminen väestöpolitiikkaan

Maailman ongelmat eivät ole muuttuneet, mutta presidentti Halonen vaihtoi syksyllä katsantokulmaa. Edessä on uusi merkittävä tehtävä, kun YK:n väestöjärjestö UNFPA on kutsunut hänet väestöpolitiikan korkeantason työryhmän puheenjohtajaksi yhdessä Mosambiquen entisen presidentin kanssa.

Väestökäsvun ja kulutuksen lisääntyessä ruuan kulutus kasvaa vuoteen 2030 mennessä 50 %, energian kulutus 45 % ja veden kulutus 30 %. Tässä muuttuvassa maailmassa kaikkien, myös suomalaisten, etu on köyhyyden, nälänhädän ja ekosysteemin tuhoutumisen torjuminen ja demokratian ja yhteisvastuullisuuden edistäminen. Suomikin tarvitsee kestävä kehitystä, toteaa presidentti Tarja Halonen. Se on yhteinen maapallo, jossa elämme.

Haastattelu Arno Stam

...jatkoa sivulta 2

koko yhteiskunnassa vahvistui. Nyt oltiin uudenlaisen ajattelun edessä, oli oltava kilpailukykyistä tuotantoa, ei voitu enää nojautua pelkästään idän kauppaan.

Metallin johtoon

SAK:n vuodet olivat todelliset oppivuodet, jaksoon mahtui markan revalvaatio, valuuttaputken siirto, kolme devalvaatiota, palkankorotusten siirto ja hurja talouskasvu. Mies, joka palasi Metalliin, oli käynyt Penttilän kaavaleiman kovan koulun ja valmis liiton johtoon. Puheenjohtajuus alkoi vuoden 1984 alusta.

Pärre uudisti puheenjohtaja kautenaan niin liiton toimintatapoja kuin ajattelutapaa sopimuspolitiikasta. Esiin nousi voimakkaasti vastuunkanto tulopolitiikan suunnasta ja teollisuuden tulevaisuudesta. Tulopolitiikalla ei määrätty vain työn hintaa, vaan myös hyvinvointiyhteiskunnan suunta.

90-luku oli kovaa kamppailua talousratkaisuihin liittyen. Voimassa oli neljä yleislakkouhka. Ensimmäinen yhteen Ahon hallituksen kanssa, joka oli tekemässä Ecu kytkentää, ilman devalvaatiota. Teollisuus ja vientiliitot, metalli etunenässä, vaativat devalvaatiota turvaamaan kilpailukykyä. Vääntö oli värikästä ja siinä vedettiin matto myös "välitysmies" Sorsan ja puheenjohtaja Ihalaisen alta. Lopputulos oli 14 % devalvaatio. Jälkeenpäin on todettu, että Suomen ko-

konaistuotanto olisi seuraavina vuosina supistunut ilman pakkodevalvaatiota selvästi enemmän kuin nyt tapahtui.

Metalli ei "nöyryyttänyt" pelkästään porvari Ahoa, vaan myös "oma pääministeri" Lipponen sai kokea saman. 1995 laman jälkisyövereissä pääministeri esitti maltillista tulosopimusta ja aikoi leikata säästö päätöksissään myös työttömyysturvaa. Tämä ei sopinut ay-liikkeelle. Tilanne kärjistyi jälleen lakonuhkaan, joka oli jo neljäs valtioneuvostoon suunnattu uhka työttömyysturvan takia. Uhan edessä myös Lipponen perääntyi.

Näin tuli toteen näytetyksi, ettei kamppailtu vain porvarihallitusta vastaan, vaan tarvittaessa myös omia aateveljiä, jos katsottiin jäsenistön edut vaarantetuiksi.

Hyvät suhteet Lipposeen kuitenkin säilyivät ja hänestä tuli vankka kolmikannan kannattaja. Kirja lainaa osastomme 77-lehdessä 1998 ollutta juttua, jossa Paavo ylistää kolmikantaa, joka kelpaisi malliksi muulle Euroopalle.

Ennakkoluuloton suunnannäyttävä

Viimeisellä kaudellaan Lund profiloitui maltillisen tulopolitiikan suunnannäyttäjäksi. 1997 ilmestyneessä Metallityöläinen lehdessä Lund korostaa maltin

tärkeyttä "Keskeisistä kilpailijamaista yli menevät ratkaisut heijastuvat inflaation kiihtymisenä ja korkojen nousun uhkana." Talousajattelu heijastui myös voimakkaana toimintana EU jäsenyyden puolesta. SAK:ssa hän oli asiassa suorastaan muurinmurtaja.

Myös sopimustoiminnassa Pärren johtama Metallin oli uudistaja. Metallin jatkuvan neuvottelun menettely herätti laajaa kiinnostusta. Paikallinen sopiminen sai siinä vaiheessa jopa liiton kommunistien tuen. Metallin uudet irtisanomisajat kopioitiin suoraan lainsäädäntöön. Metallin näytti kehityksen suuntaa.

Pärre oli ay-johtajana ja yhteiskunnallisena vaikuttajana laajasti arvostettu. Kirjaan haastattelut kehuvat häntä vuolaasti. Pitkäaikainen pääministeri Lipponen nostaa hänet jopa yhdeksi merkittävimmäksi Suomen 1990 luvun nousuun vaikuttaneista henkilöistä.

Uimosen kirja Rautakoura on tutustumisen arvoisen niin ajan- kuin henkilökuvana.

Henkilökohtainen historiakuvaakin tarkentui ja moni muistoja palautui mieleen.

Miellyttävä lukukokemus. Suosittelen.

Arno Stam

Osaston toimistolla on kirja halukkaiden lainattavaksi.

Seiska seiskan veteraaneja lähdössä tutustumaan Tallinnaan.

Laivan buffetpöytä oli runsas ja maittava.

Veteraanit Tallinnassa

O sasto seiska seiskassa on jo useita vuosia toiminut aktiivinen veteraanijaosto. Jaosto kokoontuu, kesäkuukausia lukuun ottamatta, jokaisen kuukauden toinen maanantai. Kokouksiin osallistuu säännöllisesti toistakymmentä henkeä.

Keskustelua käydään, kahvikupposen ääressä, ajankohtaisista aiheista. Silloin tällöin tilaisuuksiin kutsutaan myös ulkopuolinen alustaja. Puhumassa on käynyt muun muassa kansanedustaja Rakel Hiltunen ja kaupunginvaltuutettu Sara Paavola.

Jaosto palkitsee ahkeruutensa vuotuisella Tallinnan lounasristeilyllä. Syksyn risteily tehtiin marraskuun puolella välissä pikkujoulujen merkeissä Viking XPRSillä.

Vähän syksyisen viileä sääkään ei ollut este Tallinnan tutustumiseen.

Paluumatkalla sitten nautittiin laivan buffetpöydän antimista, mitkä olivat runsaat ja maittavat, vaikei vielä jouluruokaa ollutkaan.

Kolmentoista hengen ryhmä piti matkaa onnistuneena ja yleinen toteamus olikin ”ensivuonna uudestaan”.

...jatkoa etusivulta

Teollisuuden tuotantorakenteen murroksen ohessa, josta telakkateollisuus on viimeinen karmea esimerkki siitä, että meidän tulisi voimakkaasti keskittyä vientiteollisuuden uudistamiseen ja vanhan kehittämiseen. Pelkkät tukitoimet eivät tule ratkaisemaan vientiteollisuuden aseman vahvistamisessa, vaan uutta luovat tulevaisuuden keksinnöt. Totta on kuitenkin myös se, että telekkateollisuus on ”kaikkialla” valtioiden tukemaa ja niinkauan kun muut valtiot sitä tukevat, niin meidänkin pitää olla siinä mukana. Me emme pysty ratkaisemaan julkisen talouden ongelmia millään muulla tavalla, kuin vientiteollisuuteen panostamalla. Julkisen talouden todellinen rahoittaja on vientiteollisuudesta tuleva taloudellinen pääoma.

Siksi minua suuresti ihmetyttää, kun julkisen talouden rahoittamisessa keskitytään jatkuvasti pelkästään mm. palkansaajien, eläkeläisten ja työttömien aseman heikentämiseen sekä väestön ikääntymiseen liittyviin kysymyksiin. Ne on ennenkin pystytty ratkaisemaan pitkäjänteisesti yhteistyössä työmarkkinaosapuolten ja kulloisen maan hallituksen kanssa. EK:n uusi johto on nyt horjuttamassa jo tehtyjä päätöksiä nk. työurien pidentämisen osalta. Yllättäen myös pääministeri edellytti, että hallituksen kehysriihen mennessä on saatava työurien pidentämisessä ratkaisu aikaan, muutoin vastaavat säästöt ja veronkorotukset ovat kovempia. Jos asian haluaa

Matkailu avartaa, todellakin

Minulle tarjoutui mielenkiintoinen tilaisuus Metallin Liittohallituksen jäsenenä osallistua UNIAN liittokokoukseen.

UNIA on Sveitsin suurin ammattiliitto, jossa on yli 200 000 jäsentä. Se on monialaliitto, johon kuuluu hotelli- ja catering työntekijöitä, kirvesmiehiä, konepaja- metalli- ja elektroniikatyöntekijöitä, turvallisuusalan työntekijöitä, rakennusteollisuuden työntekijöitä, automekaanikkoja, kello- ja mikro elektroniikka työntekijöitä, kemianteollisuutta, maalareita ... vähän niin kuin TEAM olisi ollut, jos siitä olisi tullut totta koko laajuudessaan.

UNIA sai nykyisen muotonsa 2004, liiton järjestäytymisastetta ei ole mitattu, mutta se ei ole vielä läheskään samaa tasoa, kuin meillä Suomessa. Sama palkka ja samat työehdot kaikille, on yksi UNIA:n vaatimuksista. Vielä nykyäänkin Sveitsissä saattaa nimittäin olla niin, että nätti blondi saa kuukaudessa jopa 1000 frangia enemmän, kuin työnantajan silmää vähemmän miellyttävä, tai muuten vaan ”hankala” työntekijä!

Liittokokousta oli tosi mielenkiintoista seurata, siellä oli vähän erilainen meininki, kuin meidän omassa liittokokouksessamme. Avajaispäivän illallisristeilyllä, istuin samassa pöydässä Renzo Ambrosettin, UNIA:n puheenjohtajan kanssa, hän oli ollut vieraana meidän viime kevään liittokokouksessamme ja naurahten totesikin, että ”taitaa olla vähän erilainen liittokokous kuin teillä”. Olihan se, meidän kokousta taidetaan pitää aika jäykkänä tiukoine aikatauluineen ja lukuisine puheenvuoroinen.

Kokous oli muutenkin järjestetty eri tavalla kuin meidän kokouksemme. Mehän istuimme riveissä Tampere talolla ja puheita pidettiin samoistakin asioista, aika montakin, niin kuin paikalla olleet varmaan muistavat. UNIA:n kokous salissa oli ovaaleja pöytiä, joiden ym-

pärillä kaikki 316 kokousedustajaa istuivat. Pöydillä oli virvokkeita ja vilkasta keskusteluakin niissä käytiin. Yksi asia, josta mekin olemme jo monessa liittokokouksessa, tai ennen kokousta puhuneet, on äänestystapa kokouksessa. UNIA:n kokouksessa nimittäin oli käytössä sähköinen äänestys, joka toimi hyvin ja oli tosi nopea, tulokset näkyivät skreenillä reaaliajassa. Kaikilla kokousedustajilla oli kaukosäätimen kokoinen palikka, jossa olivat; jaa, ei ja tyhjää napit, äänestys tapahtui nappia painamalla, eli tosi helppo ja kätevä.

Eniten aikaa vei ja ”ruutia palo” ensimmäisenä kokouspäivänä, keskustelu hallituksen jäsenmäärästä, 7 vai 9? Vanhassa kokoonpanossa oli yhdeksän jäsentä,

jäsenet edustivat eri kantoneita, myös kaikki Sveitsin viralliset kielet, sekä naisten edustus oli huomioitu. Ehdokkaita jäseniksi oli 9, joten monen puolesta ja vastaan puheenvuoron, sekä tiukan väännön jälkeen päädyttiin viimein tuohon yhdeksän jäsenen kokoonpanoon.

Kokoukseen toi tervehdyksensä myös Sveitsin ”valtiovalta”, ministeri sai puheenvuoron vasta minuutteja kestäneen huumaaavan tuomarinpillien vihellyksen, sekä buuausten ja mielenosoituksen jälkeen. Hallituksessa oli juuri keskusteltu mm. eläkeiän nostamisesta ja palkkojen alentamisesta, sekä sosiaaliturvan heikennyksistä, siis aivan samat asiat esillä koko Euroopassa. Kokous keskeytyi muutenkin vähän väliä jokin demonstraation

sanoa lievästi, niin siinä vaatimuksessa oli kiristämisen maku.

Ay-liike on torjunut palkka-alen, kuten muutkin työelämän heikennykset. Samoin ay-liike edellyttää. Että työuran pidentämiseen liittyvässä asiassa edetään sovittu mukaisesta eli ratkaisut astuvat voimaan vasta 2017. Mitään tarvetta paniikkinoiloihin ratkaisuihin ei ole. Ihmeellistä on myös se, että raamiratkaisun kaltaisissa sopimuksissa on ennenkin päätetty menetyksekkäästi Suomen tulevaisuudesta. Nyt linjana näyttää oleva raamisopimuksen haukkuminen ja tilalle pitkä lista työehtojen ja muutenkin yleisen sosiaaliturvan heikentäminen. Toivon, että työnantajat ja oikeisto tajuvat mahdollisimman nopeasti luopua näistä näkemyksistä. Sillä on aivan selvä, ettei tällainen uho ja sanelu tulee onnistumaan.

Suomalaisen vasemmiston pitää omalta osaltaan arvioida millä eväillä jatketaan seuraaviin eduskuntavaaleihin. Selvää on paine meidän perinteisessä äänestäjäkunnassa nykyisen hallituksen toimintaan ja epäillään vahvasti harjoitettua politiikkaa. Olkoonkin niin, että kuuden puolueen hallituksen ratkaisut ovat kompromisseja täynnä, mutta en yhtään haikaile porvarihallitusta takaisin. Uskon voimakkaasti sellaiseen tulevaisuuteen, missä ammattiyhdistysliike ja vasemmistopuolueet toimivat pitkäjänteisessä yhteistyössä yhteiskunnallisen oikeudenmukaisuuden ja työllisyyden turvaamisessa.

Erkki Vuorenmaa
Metallilliton ex-puheenjohtaja

Ammattiosaston teatteri-ilta ja jouluruokailu 24.11.

Toistakymmentä ammattiosastomme jäsentä osallistui järjestämämme teatteri-iltaan, tai oikeastaan päivään, koska kyseessä oli päivänäytös.

Arena-teatterin näytös ”Yhden asunon loukussa” kirvoitti naurut yleisöltä. Englantilaisen Neil Simonin Vuosisadan hauskimaksi komediaksi tituleerattu näytelmä kertoi mitä tapahtuu, kun kaksi eronnutta miestä keksii pokeri-illan päätteeksi muuttaa saman katon alle.

Arvatenkaan kaikki ei sujunut kuin Strömsössä, sillä kaverukset olivat kuin yö ja päivä, toinen siivosi koko ajan ja toinen ei oikein jaksanut tehdä yhtään mitään.

Päärooleissa taituroivat Pekka Strang ja Sampo Sarkola – yhteisen pukuhuoneen jakavat ystävykset myös tosielämässä. Näytelmä oli mukavaa vaihtelua arkeen ennen joulua.

Näytöksen jälkeen osa teatterissa olleista jäsenistämme siirtyi ammattiosaston toimistolle nauttimaan ”toimiston tonttujen” järjestämistä jouluisista tarjoiluista. Kiitos kaikille mukana olleille, otetaan teatteri päivä/ilta uusiksi, kun sopiva näytös tulee kohdalle!

Taina Karrikka

UNIA:n LIITOKOKOUS 29.11-1.12. Zurich

takia, eri kantonien ja kieliryhmien edustajat toivat omia asioitaan esille välillä vähän äänekkäämmin banderolle ja kantaan. Italiankieliset olivat ehkä äänekkäin porukka salissa, no, se ei kai ollut mikään yllätys.

Me kansainväliset vieraatkin pääsimme mukaan yhteiseen mielenosoitukseen Paradeplazille, tapahtuma oli ihan kokousohjelmassa. Kaikille osallistujille jaettiin punaiset sateenvarjat, jossa oli valkoisella kalan ääriiviivat. Varjon tarkoitus selvisi perillä, saimme koko porukasta valokuvan, joka on mukava muisto siitäkin tapahtumasta. Mielenosoituksen puhe ei oikein kunnolla kuulunut kaikkialle, mutta ainakin solidaarisuutta kaikelle työväelle peräänkuulutettiin ja palkkojen ja sosiaaliturvan leikkauksia vastustettiin.

Jotain tällaista spontaania tapahtumaa voisi olla joskus meidänkin kokouksessa, se piristäisi varmaan kokous väkeä, tuntien istumisen jälkeen.

Kokousedustajille oli jaettu materiaalin mukana iso palapelin osa, joka pyydettiin laittamaan oikealle paikalle aulaan olevaan isoon seinään. Pikkuhiljaa päivien mitaan seinälle ilmestyi iso punainen silliparvi joka on juuri nielaisemassa mustan hain. Siinä tiivistyy koko ay-liikkeen idea; isossa joukossa on voimaa! Sama kuvio me tehtiin sinne Paradeplazille ja sama kuvio oli puheenjohtajien pöydän takana seinällä.

Toisena kokouspäivänä meille kansainvälisille vieraille oli järjestetty ohjelmaa; Aamupäivällä osallistuimme workshopiin, jossa puheenvuoroja käyttivät ay-liikkeen edustajat Espanjasta, Italiasta, Portugalista, Puolasta, sekä pohjois-Afrikasta, jossa kaivosteollisuus on suuri teollisuudenala (Tunisian fosfaattikaivokset) järjestäytymisaste on 2-10%. Siellä ei niinkään palkat ja ay-liikkeen asema ole ”se juttu” vaan se, että on vapaus diktaattorien hirmuvallan jälkeen ja että voidaan alkaa rakentaa yhteiskuntaa yleensä. Siinä tulee kuvioihin mukaan myös kansainvälinen ay-liike, joka oli esillä muutenkin aika monessa puheenvuorossa isossa salissakin. Euroopan laajuista toimintapäivää esitettiin aika monessa puheenvuorossa salissakin. Hotellityöntekijät ja siivoojat ovat Sveitsissäkin pääasiassa ulkomaista (halpa) työvoimaa Kroatista, Albaniasta ja Turkista, meidänkin hotellissamme näyttivät keittiöhenkilökunta ja huonesiivoojat olevan vierastyövoimaa.

Espanjan edustaja kertoi, miten heillä kaikki sosiaali-

turva on ajettu niin alas, ettei juuri mitään lääkkeitä enää korvata, koulutuksesta ja terveydenhuollosta on leikattu lähes kaikki mitä voidaan, palkkoja on laskettu 25% ja nuorisotyöttömyys hipoo pilviä.

Italian edustaja Mirko Rotta kertoi Fiatin tehtaista, joihin ay-liike ei ole tervetullut ja joiden työntekijöistä 70-80% on ay-liikkeen ulkopuolella. Hallituksen päätökset aiheuttavat sen, että liitotkin ”tappelevat” toisiaan vastaan. Hallituskuviot aiheuttavat muutenkin sekaannusta. Lex Berlusconi; ei yleis-sitovia työehtosopimuksia, ei palkkaa sairausajalta, työaika nostetaan, eläkeikää nostetaan 67 vuoteen ja tietysti palkkoja alennetaan.

Puolan edustaja kertoi, miten heillä kukaan ei lakkoile, eikä kuulu liittoon, vaan tyytyy minimipalkkaan ja on hiljaa. Jos Puolalainen menee töihin esimerkiksi Saksaan, he hyväksyvät muita alemmat palkat, koska ne ovat kuitenkin enemmän kuin kotona Puolassa ja jos valittaa palkasta, ei saa enää töitä. Esimerkiksi Fiatin tehtaat tekevät suurimmat voitot juuri ulkomaisella halpatyövoimalla. Surkea palkka ei kuitenkaan ole työntekijän vika, se pitäisi muistaa meilläkin, kun tulee ilmi ulkomaisen työvoiman väärin kohtelua.

Iltapäivällä osa meistä kansainvälisistä vieraista osallistui työpaikkavierailulle Schiffbau:hun, Zurichin kaupungin teatterin yksikköön. Siellä oli muutama vuosi sitten ollut neljän päivän lakko, jota vieläkin muisteltiin isona juttuna ja josta paikallinen UNIAN edustaja antoi meille seikkaperäisen selvityksen powerpoint esityksineen.

Teatteri oli perustettu vanhaan suojeltuun konepajaan ja sinne oli rakennettu monta näyttämöä, jopa ulkoilmanäyttämö, sekä harjoitusnäyttämöitä. Heillä on oma puvustamo, jossa suunnitellaan kaikkien näyttösten puvustus, sekä metalliverstas, maalaamo ja puutyöversas, josta kaikki alkoi silloin vuosia sitten. Silloinen vasta taloon tullut teatterin johtaja ei arvostanut verstaiden ja puvustamon henkilökuntaa ollenkaan, hänen mielestään he olivat ylimääräinen kuluerä, vain näyttelijät olivat hänelle tärkeitä, verstaiden henkilökunnan olisi pitänyt alentaa palkkojaan.

Henkilökunnalle tuli mitta täyteen ja he aloittivat lakon, jossa vaadittiin johtajan erottamista. Lakko jatkui muutaman päivän ja lopputuloksena he saivat palkankorotuksen ja työnarvostuksen palautuksen, mutta teatterin

johtaja sai kuitenkin pitää paikkansa 5-vuoden pestinsä loppuun asti. Johtaja oli kuitenkin niin käänteissään siitä, että työntekijät voittivat, ettei koskaan allekirjoittanut sopimusta, vaikka Zurichin pormestarin häntä oli pyytännyt allekirjoitus tilaisuuteen.

Meillä oli tilaisuus keskustella paikallisten ay-ihmisten kanssa teatterin lavastamossa muiden työpaikkojen tilanteista ja he kertoivat, että aivan äskettäin eräs nuori nainen oli irtisanottu välittömästi, kun hän oli jakanut ammattiyhdistyksen lehtisiä omalla työpaikallaan. Hänet oli vartijoiden toimesta talutettu heti portin ulkopuolelle, eikä hän ollut saanut edes henkilökohtaisia tavaroitaan mukaansa, eikä kertoa työkavereilleen miksi joutui lähtemään, tällaista siis tapahtuu edelleen Sveitsissä.

Kolmantena päivänä ei puheenjohtajisto antanut kuin yhden puheenvuoron asiakohtaa kohti, koska ensimmäisenä päivänä kulutettiin niin paljon aikaa puheisiin.

Viimeisenä kokouspäivänä valittiin ja kukitettiin puheenjohtajisto, sekä valittiin meidän hallintoamme vastaava elin, joka huolehtii liittokokousten välillä, että tavoitteet saavutetaan. Niistä tavoitteista sen verran, että yksi UNIAN seuraavan kauden tavoitteista on 4000 Sveitsin frangin minimipalkka (100€ on 103 frangia), ei huono, sanoisin.

Kokouksessa valittiin myös erilliset jaostot ja puheenjohtajat nuorisolle, naisille ja maahanmuuttajille.

Lisäksi palkittiin myös eniten uusia jäseniä hankkineet toimijat, tätä kannattaisi meidänkin harkita.

Kaiken kaikkiaan mieleen jäävä reissu, oli todella valaisevaa nähdä ja kuulla muita ay-liikkeen edustajia ympäri Eurooppaa. Ihan samat asiat ovat joka puolella Eurooppaa oikeistohallituksilla työn alla!

Kyllä meitä vielä tarvitaan, vaikka Renzo kertoi illallisella erään paikallisen miljardööri vaikuttajan sanoneen, ettei Sveitsi tarvitse teollisuustyöntekijöitä, he pärjäävät kyllä finanssi ja pankkitoiminnalla ja jos joku haluaa tehdä töitä, menköön vuorille lypsämään lehmiä ... että näin.

Taina Karrikka

YouTubeessa on pätkä Paradenplazille järjestetystä mielenosoituksesta, käykää katsomassa, osoite on: <http://youtu.be/obG2KQ1HSI4>

Crown pakkaus Oy:n kuulumiset

Crown Pakkaus Oy:n työhuonekunta piti luottamusmiesten ehdokkaiden asettelu kokouksen 8.11. Varapääluottamusmies ehdokkaiksi asetettiin kaksi henkilöä, Iiro Parkkinen ja Jussi Suutarinen, joten jouduimme pitämään vaalit 22.11. Valituksi tuli Iiro Parkkinen, nyt jo neljännelle kaudelleen. Äänestysprosentti oli n. 74 eli aika hyvä. Pääluottamusmiehenä jatkaa allekirjoittanut.

Metallityöväen Liiton neuvottelema yleiskorotus tuli voimaan 1.11 alkaen. Crownilla korotuksesta neuvoteltiin – ja päädyttiin perälautaan. Se tarkoitti, että kaikkien palkka nousi 1,9 prosenttia. Korotus olisi ollut mahdollista jakaa myös senttimääräisesti samansuuruisena kaikille, mutta se ei tällä(kään) kertaa onnistunut. Siitä seurasi että palkkahaitari taas kerran venyi.

Meillä on ollut pitkin kesää ja syksyä ongelmia ulkoistetun palkanlaskennan kanssa. Tilit ovat olleet välillä niin sekaisin, ettei niistä tahdo saada tolkkua ollenkaan. Kaiken lisäksi tilinauhut ovat tulleet vasta palkanmaksupäivänä, eikä aina silloinkaan.

(Tätä kirjoittaessa on käyty sähköpostikeskustelua ja keskustelun loppu tulemana tilinauhut on luvattu lähettää heti kun palkat on laskettu! - Saa nähdä)

Vaikeuksia on ollut esim. ”pekkasten” ja lomapalkan maksun kanssa. Niitä on jouduttu oikomaan ja oikaisun jälkeenkin oikomaan. Yleiskorotukset sentään meni kerralla oikein – melkein. Tuotantolisää ei nimittäin oltu korotettu 1.11 alkavalla tilikaudella lainkaan ja tuotannossa työskenteleviltä jäi puuttamaan noin 3 senttiä tunnilta. No, se korjattiin seuraavassa tilissä, mutta siinäkin ilmeni ongelmia... Nyt kannattaa jokaisen olla tarkkana ja laskea jokaisesta tilinauhasta oma palkkansa, että se varmasti on oikein. Laskemista helpottaa, kun merkkää omat työtuntinsa ja pekkaset sekä lomat, sairauspoissaolot, luvalla poissaolot ja myöhästymiset vaikkapa Liiton lähettämään metallityöväen kalenteriin. Jos jotakin epäselvyyttä ilmenee, niin asia pitää selvittää mahdollisimman nopeasti ensin esimiehen kanssa, sen jälkeen tarvittaessa ota yhteyttä allekirjoittaneeseen. Meillä on niin pienet palkat, että päivän palkan puuttuminen pistää ta-

louden sekaisin. Pidetään huoli että jatkossa palkat maksetaan kaikille ajallaan ja oikein laskettuna.

Työtilanne tehtaalla on perinteisesti parantunut kevättä kohti mentäessä. Niin käynee nytkin ja kohta tehdas on taas osittain kolmessa vuorossa. Hyvä että työtä riittää. Kuinka paljon, se jää nähtäväksi. On mahdollista että työt lisääntyvät reilusti.

Nykyiset työehtosopimukset päättyvät 31.10.2013. Ei tarvitse olla kummoinenkaan ennustaja eukko, jos sanoo että tulevista työehtoneuvotteluista tulee vaikeat. Ainakin jos työnantajakärjestöjen nokkamiesten, kokoomuksen, pääministerin ja muutaman muun sanomisia ja lausuntoja kuuntelee. Kokoomus esitti syksyllä sairaus poissaoloihin ensimmäisen päivän osalta karenssia. Heillä on lähtökohtaisesti sellainen käsitys ja asenne, että me työläiset olemme laiskoja pinnareita jotka huijaavat pientä ja heikkoa työnantaja parkaa. Niinhän asia ei ole. Se on nähty työpaikoilla joilla on sovittu kolmen päivän

sairauspoissaolo omalla ilmoituksella ja ilman lääkärin kirjoittamaa työkyvyttömyys todistusta. Niissä poissaolopäivät ovat vähentyneet. Duunarit kun eivät viitsi kotona makoilla jos katsovat töihin kykenevänsä.

Jyrki Katainen oli huolissaan kestävyysvajeesta ja siitä ettei kansantaloudessa tehdä tarpeeksi työtä. Ratkaisuksi hän esitti eläkeiän nostamista. Minä kun olen vain tyhmä työmiehenä, niin en ymmärrä että miten siitä tulee yhtään sekuntia uutta työtä jos työuria pidentään. Ainakaan yhtään uutta työpaikkaa ei eläkeikä nostamalla synny, ja samalla estetään nuorten töihin pääsy. Työurat siis toisesta päästä lyhenevät. Katainen ei ollut lainkaan huolissaan niistä 250 000 tilastodusta työttömästä eikä siitä miten heille saataisiin työpaikka, eikä niistä lähes miljoonasta vajaatyöllisestä jotka tekevät eriasteisia pätkätöitä. Jos kaikille saataisiin työtä, ei mistään kestävyysvajeesta puhuttaisi yhtään mitään. Onkohan kyse vain siitä, ettei eläkekassoihin olevia 150 miljardia haluta palauttaa ne rahat omalla työllään keränneille eläkeläisille, vaan pelata maailman pörssiessä huijareiden ja kojari kapitalistien taskuun?

Elinkeinoelämän keskusliiton hallituksen uusi puheenjohtaja Ilpo Kokkila puolestaan puhui palkanalennuksista.

Presidentti ja kansanedustajat ottivat Kokkilan puheet vakavasti ja ovat laskemassa omia palkkojaan. Ihan vapaasti saavat laskea – eivät he nälkään kuole. Mutta Suomen talouteen sillä ei ole mitään vaikutusta, vaan ele on lähinnä symbolinen. Duunareiden palkkoja sen sijaan ei ole varaa laskea. Sillä olisi vaikutusta aivan varmasti ostovoiman heikkenemisen kautta työllisyyteen ja yhteiskunnan verokertymän pienentymiseen. Palkkoja pitääkin päinvastoin reilusti korottaa ja työaikaa lyhentää ansiotasoa alentamatta jos halutaan edistää työllisyyttä ja hyvinvointia. Työuran – ja ajan pidentämis- ja palkan alennus -vaatimuksille ei saa antaa periksi!

Markku Nieminen
pääluottamusmies
Crown Pakkaus Oy

Kohti uusia haasteita !!

Viime kevään liittokokouksessa yksi salainen haaveeni toteutui, kun tulin valituksi Metallin liittohallitukseen, se oli uuden ajanjakson alku minun ay-taipaleellani. Aiemmin olen ollut liittovaltuustossa ja saanut siellä olla mukana aitiopaikalla päättämässä meidän yhteisistä asioista. Nyt liittohallituksessa vastuu päätöksistä on vieläkin suurempi, pitää ja saa perehtyä asioihin ja valmistella esitykset valtuustolle. Tässä työssä voi oikeasti vaikuttaa päätöksiin. Olen laittanut postia alueemme ammattiosastojen puheenjohtajille hallituksen kokousten jälkeen ja ihan mukavasti on tullut palautettakin asioista. Hallinnossa olevien on mielestäni pidettävä yhteyksiä alueensa toimijoihin, eihän me olla mitään yksivaltiaita kuitenkaan, vaan vaaleilla valittuja metallin työpaikkojen edustajia. Näin tämän pitääkin toimia, yhteistyöllä.

Kunnallispolitiikassakin puhaltavat kohdallani uudet tuulet, olen ollut pari kautta kiinteistöalutakunnan varajäsenenä. Ensimmäisellä kaudella sain aika useinkin istua kokouksissa, viime kau-

della harvemmin. Nyt minut valittiin seuraaviksi neljäksi vuodeksi Helsingin kaupungin asuntolautakuntaan varsinaiseksi jäseneksi. Ei ole helppo ”pesti” sekään, Helsingissä on muistaakseni yli 20 000 ruokakuntaa asuntojonossa. Kaikille pitäisi löytyä kohtuuhintainen katto pään päälle, mutta suuret rakennusyhtiöt haluavat rakentaa vain kalliita kovanrahan asuntoja, isompien voittojen takia tietenkin. Asuntopolitiikka Helsingissä, niin kuin kaikki varmaan tiedämme on tosi ”syvältä”. HITAS-järjestelmä ei toimi kuten pitäisi. Asuntojen vuokrat ovat toiselta planeetalta ja tavallisen duunarin kukkarolle aivan liian kalliita, omistusasunnoista puhumattakaan. Tässä ilmastossa ei vaan voi asua taivasalla, lämmin asunto on jokaisen perusoikeus.

Mutta en pelkää uusia haasteita ja haluan omalta osaltani tehdä sen mitä pystyn, oman kotikaupunkini ja sen asukkaiden parhaaksi. Eli pidetään yhteyttä tässäkin asiassa.

Taina Karrikka

MITÄ KUULUU OSASTON VETERAANILLE

Valma Mäkinen muistelee

Pikkupajojen perintäsopimukset teetättivät töitä

Ammattiosastomme entinen toimistonhoitaja Valma Mäkinen muistelee Käpyrinteen palvelutalossa hyvillä mielin ja kaiholla toimintaansa Ay-liikkeessä ja osasto Seiska Seiskassa.

Valma syntyi Kiuruvedellä 1932 viisilapsiseen pienviljelijäperheeseen. Maailmalle lähtö tapahtui 14 vuotiaana Mikkelissä piianpestilä.

Tulo Helsinkiin 1948 oli hieman erikoinen. Tarkoituksena oli olla saattajana naapurin tytön työhöntuloa. Naapuri palasi kuitenkin Kiuruvedelle, Valma taas otti täältäkin piian pestin. Muita työvaihtoehtoja ei ollut, sillä sodan jälkeiseen asutukseen liittyvä säännöstely edellytti asuntoa.

Tsuppari keittäjä ja teollisuusduunari

Vuoden päästä säännöstely purettiin, Valma sai tuttavaperheestä ”kortteerin” ja hakeutui ”tsuppaksi” leninkiliikkeeseen. Sieltä reitti kulki Elannon tavaratalon ravintolan keittiöön Hakaniemeen. Rafael Paasio oli joka aamuinen asiakas kahvikuppeina ja Hesarin lukemisineen, Demari tuli ilmeisesti luettua puoluetoimistolla, Valma naurahtaa.

Ensimmäinen teollisuustyöpaikka oli Arabian posliinitehdas, jossa kului 6-7 vuotta. Siellä hän oli jo aktiivisesti mukana ammattiosastossa sihteerinä ja luottamusmiehenä. Metallityöt alkoivat Printal Oy:ssä, jossa valmistettiin pursottimia. Yksitoikkoinen liukuhihnatyö ei kuitenkaan miellyttänyt ja niinpä hän hakeutui 1964 Sohlbergille levynteikkaajaksi.

Seiska Seiska ja liitto työllisti

Osasto Seiska Seiskassa oli paljon tehtävää. Toimintatarmoinen Valma sai paljon luottamusta, tuli taloudenhoitajan, sihteerin ja puheenjohtajan pestiä. Metallin 1971 lakon jälkeen osastossa oli noin 1600 jäsentä ja sille päätettiin valita ensimmäinen päätoiminen toimistonhoitaja, Valma otti haasteen vastaan.

Toimistonhoitajan tehtävistä hän siirtyi liiton keskuustoimistoon järjestö osaston tekniseksi sihteeriksi, esimiehenään Sulo Maanonen, jota Valma muistelee suurella lämmöllä.

Värikkäitä muistoja

Valma innostuu muistelemaan aikoja osastomme puheenjohtajana. Metalliteollisuudessa ei 70-luvulla ollut montaa naista puheenjohtajina. Sukupuoli yllättikin monet työnantajat työpaikkakäynnillä. Eräissäkin pikkupajassa ei oltu saatu sopimusta jäsenmaksujen työnantajaperinnästä ja Valma pyysi johtajalta audienssia.

Johtaja halusi tietää, millä mandaatilla oltiin liikkeellä. Vastaukseen, että ammattiosaston puheenjohtajana johtaja täryytti, että perkele, jos metallissa on naisia puheenjohtajina tänne vaan. Valma oletti johtajan asennoituneen, että kyllä akoista aina selvittää. Toisin kävi, perintäsopimus tehtiin.

Joskus omatkin pomputtelivat naista. Työpaikan itse maksavien jäsenten miesporukka tuli toimistolle mukanaan vuoden tilinauhut ja käskivät tytön

Valma Mäkinen viettää eläkepäiviään Käpyrinteen Palvelutalossa ja muistelee lämmöllä aktiiviaikojaan ammattiosastossa. Hän muun muassa kertoo, nelisenkymmentä vuotta sitten, tehneensä ensimmäisen Seiska Seiska lehden.

laskea porukan jäsenmaksujen suuruuden. Lopulta, kun summa oli saatu laskettua, ukot kaivoivat taskusta tasarahan, olivat näes itsekin sen laskeet, mutta halusivat vähän simputtua.

Aatteen puolustaminen liikutti

Valma muistuttaa, että arkisen aherruksen keskellä joskus kokee sykähdettäviä hetkiä. Tällainen oli Kalevi Sorsan puhe Helsingin työväentalolla demariryhmän liittokokousvaalikamppailun vaalijuhlassa. Kommunistit olivat yrittäneet höykyttää demareita kaikin, jopa hyvin epäreiluin, keinoin. Sorsa puhui oikeudenmukaisuuden aatteesta ja sen puolustamisesta. Paras puhe, jonka olen kuullut, tuli ihan tippa silmään, muistelee Valma

MESSI

Eläköitymisen ei tarvitse merkitä passivoitumista. Valma jäi eläkkeelle 1992. Jo edellisenä vuonna

vanha ay-mies ja EKL:n Helsingin piirin puheenjohtaja Pentti Helo otti yhteyttä ja patisti perustamaan Metallin Eläkkeensaajat. Yhdistyksestä tuli yksi EKL:n aktiivimpia. Valma oli johtokunnassa ja jäsenhuoltajana toistakymmentä vuotta.

Seiska Seiska lehti tapasi Valman Käpyrinteen Palvelutalossa. Jalat eivät enää kannan niin kuin nuorella liikalla, mutta järki leikkaa ehkä jopa paremminkin kuin Helsinkiin tullessa. Yhteiskunnan menoa seurataan tarkkaan ja historia tunnetaan. Valma muistuttaa, että vaikka Käpyrinne onkin aatteellisesti sitoutumattoman yhdistyksen omistama, niin perustajina toimi kolme Sosialidemokraattista naiskansanedustajaa Ida Aalle-Teljo, Anni Huotari ja Martta Salmela Järvinen. Yhteiskunnallinen vastuun kantaminen on aina tarvinnut vahvoja demarinaisia. Tähän joukkoon kuuluu myös Valma Mäkinen.

Arno Stam

Metallin osasto 77

Toimiston osoite:

Säästöpankinranta 6 C, 6 kerros,
00530 Helsinki

Puhelin/Fax 09-762 796

Internet: www.seiskaseiska.com

Sähköposti: metalli@seiskaseiska.fi

Toimiston aukioloajat:

Tiistaisin ja torstaisin klo 14.00–17.00
toimisto päivystää tiistaisin ja torstaisin
klo 14.00–17.00

www.seiskaseiska.com

Metalli seiska seiska

Päätoimittaja: Taina Karrikka

Toimitusneuvosto: Arno Stam, Markku
Nieminen, Veli Merimaa, Raija Reiman

Taitto: Hille Koistinen

Kirjapaino Jaarli Oy, Turenki

Helsinki – Uusimaa aluetoimisto

Hakaniemenranta 1 C, 2. krs,
Metallitalo, 00530 Helsinki
Vaihde 020 774 001, fax 020 774 13 10
Toimisto-aika Ma–Pe 8.20–16.00
ja kesäaikana Ma–Pe 8.30–16.00

Aluesihteerit Jari Kallio

Puh. 020 774 13 00

e-mail: jari.kallio@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Ari Kolehmainen

Puh. 020 774 13 03

e-mail: ari.kolehmainen@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Jyri Vankka

Puh. 020 774 13 02

e-mail: jyri.vankka@metalliliitto.fi

Aluetoimitsija Eero Tuhkanen

Puh. 020 774 13 01

e-mail: eero.tuhkanen@metalliliitto.fi

Toimistonhoitaja Kristiina Lehtonen

Puh. 020 774 13 04

Toimistonhoitaja Satu Tahvanainen

Puh. 020 774 13 05

Etuuskäsittelijä Irina Kauppinen

Puh. 020 690 455

Jäsenpalvelija Elina Huotari

Puh. 020 690 455

VETERAANIJAOSTO TIEDOTTAA

Ammattiosastossa on runsaasti jäseniä
varsinaisen työelämän ja työpaikkatoiminnan
ulkopuolella. He voivat kuitenkin osallistua ja
toimia monissa ammattiosaston muissa
harrastuksissa ja käydä kokouksissa.
Toimintatarve ja -oikeus jatkuu
jäsenyyden ollessa voimassa.

JAOSTO KOKOONTUU:

Kerran kuukaudessa Amm.os. kokous-
huoneessa

Säästöpankinranta 6 C, 6. krs.

Kuukauden 2. maanantai alkaen klo 12.00.

Kesäkaudella emme kokoontu vaan
pidämme ”tuplavapaata”!

Ilmoitteleminen AHJOSSA; retkikohteista
ja kokousaiheista.

TERVETULOA MUKAAN!!

Päiväkurssi

Helsingin metalli- ja konepajatyöväen ammattiosasto 77

Järjestää jäsenilleen päiväkurssin, lauantaina 09.03.2013
Kurssin aiheena on Metalliliiton teollisuuspoliittinen ohjelma

Pystymmekö me vaikuttamaan työpaikojen
pysymiseen Suomessa?

Alustajina Timo Korpjärvi Metalliliitosta, sekä
kansanedustaja Jukka Kärnä

Metallitalon kokoustila 3, Hakaniemessä
Kurssi alkaa klo 10.00 ja päättyy noin kello 16.30

Kurssin jälkeen lähdemme Tallinnan risteilylle

*Kurssille osallistuville risteilyn omavastuu on 30€/hlö,
sisältäen risteilymajoituksen, lauantain päivällisen
ja sunnuntain aamiaisen.*

(Mikäli osallistut vain risteilylle, hinta on 55€/hlö)

*Ilmoittaudu välittömästi ammattiosaston toimistoon,
puh. 09 762 796 päivystys ti. ja to. klo 14.00-17.00*

*Maksut 20.02.2013 mennessä,
osaston tilille FI16 1011 3000 205095.*

Toimintasuunnitelmarunko vuodelle 2013

Tammikuu

- 18.2. Aluetoimikunta *
- 16.1. Helsingin seuturyhmän Ay-koulu
Stressinsieto/paineenkesto ja miten
”nollaan tilanteen” (vastuu osasto 77)
- 17.1. Toimikunnan kokous
- 22.1. Met-ka:n vuosikokous *
- 23.1. Seuturyhmän järjestämiskurssi
- 26.1. Luottamusmiesten perehdyttämispäivä*
Seututoimikuntien järjestäytymis-
kokoukset*

77 Lehti

Helmikuu

- 9.2. Aluejärjestön vuosikokous/alue-
toimikunnan järj.kok. *
- 15.2. Kulttuuri-, nuoriso- ja opintojaostojen
kokoukset/ Helsinki *
- 21.2. Toimikunnan kokous

Maaliskuu

- 2.3. Met-Kan pilkkimestaruuskilpailut *
- 9.3. Päiväkurssi/risteily
- 14.3. Toimikunnan kokous
- 21.3. Ammattiosaston kevätkokous/työpaikka-
käynti Crown Pakkauksella

Huhtikuu

- 12.4. Nuorisajaosto *
- 13.4. Nuorisopäivä *
- 18.4. Toimikunnan kokous
- 20.-21.4. Kulttuurikurssi /Karjalohja Päiväkumpu*
- 26.4. Aluetoimikunta *

Toukokuu

- 17.5. Kulttuurijaosto *
- 17-18.5. Opintojaosto Loviisa Metallinranta*
- 24.-26.5. Ay-koulumatka Riikaan*
- 16.5. Toimikunnan kokous

Kesäkuu

- 6.6. Toimikunnan kesäkokous
- 8.6. Retkeilypäivä Tervakoski Puuhamaa*

Toimisto suljettuna 7.6.- 12.8.

Elokuu

- 15.8. Toimikunnan kokous
- 23.8. Suunnittelu- ja neuvottelupäivä
/aluejärjestö/ammattiosastot *
- 31.8. Met-Kan rannaltaongintakilpailut
Mustikkamaa*

Syyskuu

- Ilta/päiväkurssi syksyllä
- 13.9. Nuorisajaosto *
- 13.9. Opintojaosto *
- 13-14.9. Kulttuurijaosto, Laiva*
Seuturyhmäkurssi / järjestäminen (3pv)
Työväen akatemia *
- 19.9. Toimikunnan kokous

Lokakuu

- 17.10. Toimikunnan kokous
- 17.10. Ehdokkaidenasettelukokous
Tutustumiskäynti Pasilan TV-studioihin
- 3.-6.10. Met-Kan kalastusmatka Ahvenanmaa*
- 25.10. Aluetoimikunta*

Marraskuu

- TS-vaalit
- 21.11. Toimikunnan kokous
- 21.11. Ammattiosaston syyskokous
- 15.11. Työsuojelun ajankohtaispäivä *
- 26.11. Työsuojelupäivä*

77 Lehti

Joulukuu

- Itsenäisyyspäivän juhlat HTY:n talolla .12.
- 3.12. Työttömien joulutilaisuus *
- 19.12. Toimikunnan kokous ja jouluruokailu

* aluejärjestön järjestämä tapahtuma

Tapahtumakalenteriin voi tulla lisää tapahtumia
matkan varrella. Ilmoitteleminen niistä Ahjossa, työ-
paikkojen ilmoitustauluilla ja osaston nettisivuilla.
Koko vuosi; Järjestämiskampanja